Recensent: Marloes van Splunteren

Bruce Feiler : 'Vaders voor mijn dochters' Wat te doen als je te horen krijgt dat je gezin zonder jou verder moet. Een waargebeurd verhaal. Uitgeverij De Boekerij BV, Amsterdam, 2010 ISBN 9789022555286 (Botkanker/1) Zie ook: www.boekerij.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl: Ervaringsverhaal van Bruce Feiler over de periode dat bij hem een aan een zeldzame vorm van botkanker werd geconstateerd en de behandeling daarvan. Hij maakt zich zorgen om de toekomst van zijn meisjes en denkt na over hoe zijn dochters zonder hem verder zouden moeten. Wie gaat hen de belangrijke dingen in het leven bijbrengen als hij er niet meer is? Hij levert een creatieve oplossing. Goed leesbaar verhaal met meer nadruk op persoonlijke relaties en zelfreflectie dan op het genezingsproces.

Over de schrijver: Bruce Feiler is een journalist voor onder meer de New York Times. Hij woont met zijn vrouw en 2 dochters, een tweeling, in Brooklyn, New York. Hij heeft 3 passies in zijn leven; taal, lopend de wereld verkennen en zijn gezin. Hij is een levensgenieter en een intelligente man. Hij is bekend geworden als 'de wandelende man' naar aanleiding van zijn bestseller: de Bijbel achterna. Hiervoor is hij gedurende 10 jaar te voet het verhaal van de Bijbel gevolgd. Begrijp de zin niet Hij ziet reizen als een onverwachte en eeuwige leerschool.

Beschrijving: Als Bruce Feiler te horen krijgt dat hij een sarcoom in zijn been heeft, staat hij midden in een succesvol leven. Deze zeer agressieve vorm van botkanker is een acute bedreiging voor het voortbestaan van zijn jonge gezin. Er is maar weinig bekend over hoe deze vorm kan worden behandeld. Zijn grootste zorg is dat zijn dochters wellicht zonder hem volwassen moeten worden. Hij start een zoektocht naar vaders voor zijn dochters, en belandt hiermee in een soul search. Hij komt op het idee om een aantal mensen uit zijn leven te vragen voor 'de raad van vaders'. Een vader voor elke kant van hemzelf en uit iedere fase van zijn leven een. Het zijn:
1. Jeff; Zou de meisjes leren hun naasten te omarmen en hen in hun hart mee te dragen op hun reizen rond de wereld.
2. Max; Zou de meisjes leren hoe te leven.
3. David; Zou hen leren dromen. Ook zou hij hen zijn handigheid in het omgaan met ambities en tegenslagen kunnen bijbrengen.
4. Ben; Zou hen leren te herinneren en hen de betekenis van trouw, eerlijkheid en vriendschap meegeven.
5. Ben de tweede; moet hen een gulzige niet aflatende nieuwsgierigheid bijbrengen.
6. Joshua; Kan de meisjes leren hoe te kijken en op hen inlevingsvermogen overbrengen.
Zijn vrienden die hij uit verschillende momenten van zijn leven kent, zijn als een spiegel voor hem.
Hij richt zich tijdens zijn ziekte niet alleen op herstel en de weg er naartoe. Hij verdiept zich ook in de familie geschiedenis en krijgt meer inzicht en rust in zichzelf.

Hij ontdekt dat hij met zijn opa zowel zijn passie voor taal als een gezamenlijke interesse voor sterfelijkheid deelde. Het drama van de ziekte wordt zijdelings belicht, de nadruk in dit verhaal ligt op de persoonlijke relaties en zelfreflectie.

Wat viel op: De schrijver stelt zijn omgeving via brieven op de hoogte van de ervaringen die het gezin ondergaat. Hierin maakt hij hen deelgenoot van zijn 'verloren jaar' zoals hij zelf de periode van zijn behandeling noemt. Iedere benadering van een vader voor de raad wordt afgewisseld met een brief waarin hij stilstaat bij de moeilijke en mooie momenten die hij beleeft. Iedere brief sluit hij af met de vraag een wandelingetje voor hem te maken. Datgene wat hij zo mist om te doen, en een ander vaak doet zonder het besef ervan te genieten.

Citaten: Pag.38: "Niemand hoopt ooit om in een dergelijke situatie terecht te komen om te bewijzen dat hij er goed mee om kan gaan. En wij gaan er niet altijd goed mee om."

Pag.95: "Als ik door een drukke straat rijd en naar de voetgangers kijk, denk ik vaak: die daar heeft geen kanker. En die daar ook niet. De aanblik van voetgangers die gedachteloos het ene been voor het andere kunnen zetten, kan verdriet opwekken - of woede. Beseffen jullie wel wat voor geluksvogels jullie zijn?! wil ik dan roepen."

Pag.139: "Het meest verontrustende als je op jonge leeftijd ziek wordt, is misschien wel de totale isolatie die ontstaat doordat je over de dood gaat nadenken terwijl zo weinig mensen om je heen dan doen."

Recensie: http://www.vlissingen.nl/Bibliotheek-Vlissingen/Lenen-lezen/Leesadvies-tips/Vers-op-de-plank-1/Aanwinsten-t-Spui/Bibliotheek-Leestips/Vaders-voor-mijn-dochters-Bruce-Feiler.htm:

Een interessant gegeven, door de Amerikaanse journalist boeiend (in een voortreffelijke vertaling) verteld: de hoofdpersoon krijgt te horen dat een kankergezwel binnen afzienbare tijd tot zijn dood zal leiden. (...)Het ziekteproces met alle ups en downs wordt realistisch verteld zonder opsmuk en met een bijna analytische nuchterheid. Afwisselend een beschrijving van de 'raad' van de zes mannen.
Met mooie reflecties over het ziekteproces, de vriendschap, het leven, de zorg voor anderen, de verantwoordelijkheid voor de kinderen.